

DECIZIA nr. 17/ 2007

privind soluționarea contestației nr. “c”./24.05.2007
formulată de **S.C. „SM” S.R.L „V”**
înregistrată la D.G.F.P. „V” sub nr”C”/30.05.2007

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului „V” a fost sesizată de Administrația finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii - Serviciul inspecție fiscală prin adresa nr. “Ă”/30.05.2007 înregistrată sub nr. “C”/30.05.2007 asupra contestației nr. “c”/24.05.2007 formulată de S.C.”SM” S.R.L. „V” împotriva Deciziei nr.”DN”/26.04.2007 privind nemodificarea bazei de impunere, emisa de Administrația Financiară pentru contribuabili mijlocii - Serviciul inspecție fiscală.

S.C. „SM” S.R.L. „V” are sediul în, strada “G. D.” nr. .., „V” – M. G. este înregistrată în Registrul Oficiului Comerțului sub nr. J /2002, are Codul de Identificare Fiscala RO

Contestatia este semnată de reprezentantul S.C. „SM” S.R.L. „V” și are aplicată stampila societății.

Obiectul contestației privește suma totală de „S”lei reprezentand contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator declarată și plătită în plus la bugetul fondului de șomaj în perioada septembrie 2006 – aprilie 2007. Cum Decizia de nemodificarea bazei de impunere nr. “DN”/26.04.2007 și Raportul de inspecție fiscală întocmite de Administrația Financiară pentru contribuabili mijlocii - Serviciul Inspecție fiscală au fost comunicate societății comerciale în data de 26.04.2007, confirmată primirea acestora sub semnatura, cu aplicarea ștampilei pe raportul de inspecție fiscală care a fost înregistrat în Registrul unic de control la poziția nr.14, iar contestația nr “c”/05.2007 a fost depusă la Administrația Financiară pentru contribuabili mijlocii în data de 24.05.2007 și înregistrată sub nr..../24.05.2007, rezultă că a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 (1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată. Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.177 alin.(1) și art.179 alin.1 lit. a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. „V” este competentă să soluționeze pe fond contestația.

Biroul de soluționare contestației, prin adresa nr. „C”/01.06.2007 a solicitat contestatoarei să completeze dosarul cu orice document pe care îl consideră relevant în susținerea cauzei.

Prin adresa nr. a1/08.06.2007, societatea depune pentru perioada septembrie 2006- aprilie 2007, la registratura D.G.F.P. „V” copii xerox după statele de plata a salariilor, declarații lunare depuse la AJOFM, balanțe de verificare convenții încheiate cu AJOFM „V”. Documentele depuse de societate au fost transmise cu adresa nr. „C”/08.06.2007,organului fiscal care a efectuat activitatea de control, respectiv Serviciului inspecție fiscală contribuabili mijlocii din cadrul Administrației finanțelor publice pentru contribuabili mijlocii pentru a se pronunța asupra acestora .

În data de 14.06.2007, organul de inspecție fiscală a întocmit un nou referat, înregistrat la D.G.F.P. „V” sub nr. .../14.06.2007 prin care își exprimă punctul de vedere pentru soluționarea contestației.

I. Prin contestația nr. "c"/24.05.2007 societatea comercială solicită reverificare pentru Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în perioada septembrie 2006 – aprilie 2007, când această contribuție a fost eronat declarată și plătită la bugetul asigurărilor pentru șomaj.

În motivarea contestației societatea arată că a încheiat cu AJOFM „V” convențiile nr. .../07.07.2006, .../22.11.2006, .../28.11.2006 și .../22.02 pentru angajarea unor persoane în vârstă de peste 45 de ani. Potrivit art. 3 din aceste convenții AJOFM se obligă să acorde sumele convenite potrivit art. 85 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, prin deducere de către angajator din contribuția de 2,5% și 2% , pe care acesta este obligat să o vireze lunar la bugetul asigurărilor pentru șomaj. În situația în care sumele convenite potrivit art. 85 din lege sunt mai mari, diferența se plătește de agenție în termen de 5 zile de la data depunerii documentelor prevăzute la pct. 2 lit. e. Totodată, mai arată că, în perioada septembrie 2006 – aprilie 2007 sumele reprezentând contribuția angajatorului la fondul de șomaj au fost eronat declarate și plătite, conform foilor de vărsământ anexate (septembrie 2006 - x lei, octombrie 2006 - y lei, noiembrie 2006 – z lei, decembrie 2006 – q lei, ianuarie 2007 – w lei, februarie 2007 – s lei, martie 2007 – t lei și aprilie 2007 – v lei).

II. Inspekția fiscală s-a desfășurat la sediul societății în perioada 17.04.2007 – 26.04.2007 și a avut ca obiect: verificarea modului de calcul a bazei impozabile; concordanța între evidența pe plătitor (A.F.P.) stabilită în baza declarațiilor privind obligațiile la bugetul de stat consolidate și evidența contabilă a societății; stabilirea eventualelor diferențe, precum și calculul obligațiilor fiscale accesorii la diferențele de impozite și contribuții stabilite pentru perioada 01.04.2003 – 28.02.2008 privind:

[...]

C.A. angajator , perioada 01.04.2003 – 28.02.2007

[...]

În capitolul 3.2 CONTRIBUȚIA DE ASIGURĂRI PENTRU SOMAJ DATORATĂ DE ANGAJATOR al Raportului de inspekție fiscală nr. "RI"/ 26.04.2007, organul de inspekție fiscală consemnează: „ În baza datelor din evidența contabilă și a declarațiilor depuse, la nivelul perioadei analizate, angajatorul a constituit și evidențiat în mod corect în contabilitate fondul de șomaj angajator. Nu s-au constatat diferențe față de evidența contabilă și nici față de fișa pe plătitor.”

III. Din analiza actelor și documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile legale aplicabile speței, și având în vedere motivațiile invocate de contestatoare, se rețin următoarele :

Perioada verificată : 01.04.2003 -28.02.2007.

Perioada pentru care societatea formulează contestația și solicită reverificare: septembrie 2006 – aprilie 2007.

Referitor la obligația fiscală cu titlu de Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în suma de „S”lei

Cauza supusă soluționării este dacă contestatoarea datorează bugetului general suma totală de „S”lei cu titlul de Contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în condițiile în care a beneficiat de prevederile art. 85 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, prin emiterea Deciziei nr. „DN”/26.04.2007 privind nemodificarea bazei de impunere întocmită în baza Raportului de inspekție fiscală nr. „RI”/ 26.04.2007, organul de inspekție fiscală nu constată diferențe de obligații fiscale cu titlul de Contribuții de asigurări de șomaj datorată de angajator pentru perioada supusă verificării adică: 01.04.2003 – 28.02.2007.

În realitate, societatea a încheiat cu AJOFM „V”, în baza art. 85 din Legea nr.76/2002, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

„(1) Angajatorii care încadrează în muncă pe perioadă nedeterminată șomeri în vârstă de peste 45 de ani sau șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale sunt scutiți, pe o perioadă de 12 luni, de plata contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj, aferentă persoanelor încadrate din aceste categorii, și primesc lunar, pe această perioadă, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 2 ani” convențiile:/07.09; .../22.11.2006; .../28.11.2006 și/22.02.2007 pentru 8 (opt) angajați.

Din analiza statelor de plată a salariilor, a foilor de vărsământ și a balanțelor de verificare întocmite pentru perioada supusă controlului, adică 09.2006 – 02.2007 rezultă un fond de salarii în sumă de „Sal” lei pentru care societatea a constituit, înregistrat, declarat la unitatea fiscală de care aparține și a achitat suma de S1 lei cu titlu de Contribuție de șomaj datorată de angajator.

În realitate, conform declarațiilor depuse la AJOFM „V” și ținând seama de facilitățile de care beneficiază conform art. 85 din Legea nr. 76/2002 cu modificările și completările ulterioare ca urmare a încheierii celor patru convenții cu AJOFM „V”, declarațiile 100 privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat, depuse la unitatea fiscală trebuiau completate în conformitate cu instrucțiunile prevăzute de OMFP nr.230/13.02.2006 de modificare a OMFP nr. 281/2004, respectiv OMFP nr. 79/16.01.2007 privind declarațiile 101, 120, 130.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 21(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare în care se precizează : „ În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și în raport cu dispozițiile legale menționate, D.G.F.P. Județul „V” reține ca suma de „S1” lei reprezentând Contribuție de asigurări pentru fondul de șomaj datorată de angajatori a fost declarată și achitată eronat la bugetul general consolidat, de către societate și pe cale de consecință, se va admite parțial contestația pentru aceasta și se va anula parțial Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. „DN” din 26.04.2007 pentru poziția 5 „Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator”.

În ceea ce privește suma de „S” lei reprezentând Contribuția pentru șomaj datorată de angajator declarată și achitată de S.C. „SM” S.R.L. „V” pentru lunile martie și aprilie 2007, ținând seama de faptul că perioada cuprinsă în verificare și pentru care s-a emis actul administrativ atacat a fost 01.04.2003- 28.02.2007 se reține că nu face obiectul actului de control atacat.

În drept sunt aplicabile prevederile art. art. 176 Cod procedură fiscală privind forma și conținutul contestației în care se stipulează:

„ (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...];

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal coroborat cu prevederile art. 77, art. 80 și ale art. 82 din O.G. 92/2003 privind Codul fiscal, republicată cu modificările ulterioare în care se precizează:

„Art. 77 Obligația de a conduce evidența fiscală

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare.

ART. 80 Forma și conținutul declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se întocmește prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal.

(2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege.

(3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.

de prevederile legale.

ART. 82 Corectarea declarațiilor fiscale

Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă.”

Față de precizările de mai sus, societatea urmează să depună, la unitatea fiscală aparținătoare, declarații rectificative pentru această contribuție pentru lunile respective și pe cale de consecință în conformitate cu prevederile art. 186 (1) al O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 176, art. 179 alin.(1) lit. a), art. 180, art. 183 și art. 186(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se

DECIDE :

Admiterea parțială a contestației formulată de S.C. „SM” S.R.L. „V” pentru suma de „S1” lei reprezentând Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator și anularea parțială a Deciziei nr. „DN”/26.04.2007 privind nemodificarea bazei de impunere pentru această contribuție.

Respingerea parțială a contestației formulată de S.C. „SM” S.R.L. „V” pentru suma de „S2” lei reprezentând Contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator pentru lunile martie și aprilie 2007 pentru care societatea are dreptul să depună la unitatea fiscală de care aparține declarații fiscale rectificative ..

În temeiul art.179 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit art.187 alin.(2) din același act normativ, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, respectiv la Tribunalul „V”, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,

20.06.2007